

kræve ændret, idet man til den Tid kun vil have den ufarvede Margarine.

Jeg kunde have Lyst til at tale længe endnu om denne Sag, men da jeg kan tænke mig, at ærede Medlemmer efter de sidste Dages Anstrengelser gerne vil hjem, skal jeg tillade mig at slutte med at udtale Haabet om, at der i det Udvalg, der bliver nedsat, vil blive foretaget en virkelig grundig Overvejelse for og imod denne Bestemmelses Ophævelse. Jeg vil haabe, at de Forbrugerinteresser, som hidtil ikke er kommet til Orde, indenfor dette Udvalg maa blive gennemdrøftet, og særlig kunde jeg ønske, at man indenfor Udvalget vilde gaa til at undersøge, hvilke forskellige Palmeolier man kunde tænke sig anvendt i Margarinefabrikationen i Form af farvede Olier. Man vil meget let ved Henvendelse til vore udsendte Konsuler i Amerika kunne skaffe oplyst, hvilke forskellige Planteolier der forefindes i farvet Tilstand, og ligeledes, hvilken Prisforskulder der er paa disse Olier og den nu saa udmærkede Kokosolie, som anvendes i Margarinefabrikationen. Lovgivningen maa kunne skaffe sig Sikkerhed for, at man ikke, efter at denne Bestemmelse er hævet, udsætter sig for at faa daarlige Varer i Stedet for den nu saa udmærkede danske Margarine. Dersom dette sker, altsaa med fuld Garanti for, at der ikke kan ske en Forringelse af denne Vare, er det muligt, at jeg kan bøje mig for et almindeligt Ønske om at ophæve Farvningsforbudet. Men een Ting er givet, at jeg vil under ingen Omstændigheder være med til at ophæve den, dersom der er den ringeste Sandsynlighed for, at den kan benyttes af vore Konkurrenter paa Verdensmarkedet til Skade for vort gode danske Smørs nuværende gode Renommé.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet.

Pinstrup: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget. Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg sige, at Farven er jo det eneste Skelnemærke, der for Synet er mellem Smør og Margarine, og jeg mener, vi bør bevare dette naturlige Skelnemærke, men at kalde det en Beskyttelse eller en protektionistisk Foranstaltning, som det ærede Medlem sagde, det forekommer mig at

være ganske meningsløst. Det ærede Medlem sagde, at Landbruget skulde konkurrere paa Verdensmarkedet. Ja, er det ikke det, vi gør, saa forstaar jeg mig ikke paa det. Vi gaar netop ud og tager den Pris, vi kan naa, i Forhold til den Kvalitet, vi kan levere.

Den højtærede Landbruminister, synes jeg, vilde skyde mig noget i Skoene om, at jeg stod ligesom de gjorde i Kanada, at jeg vilde have Margarinefabrikationen forbudt. Det har jeg aldrig tænkt mig eller sagt noget om, men at det er Margarinenes Hensigt at konkurrere Smørret ud, er jo ganske givet. Der er to Varer, der konkurrerer om Kunderne, og de Kunder, som Margarinen tager, taber Smørret jo. Men det skal være en fair Konkurrence, ikke saadan, at der laves eet Produkt, der ikke er til at skelne fra et andet. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen mente ikke, at det kunde skade noget. Men det gode Renommé, som det danske Smør har paa det engelske Marked, kan jo godt tænkes i nogen Maade at blive overført paa dansk Margarine, danske Fødevarer har jo nu en Gang faaet et godt Navn i England, og det kan være et Plus for en farvet dansk Margarine, det kan vi ikke se bort fra.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed maa jeg sige, at jeg fremdeles maa fastholde, at vi ikke bør udsætte vor Smørproduktion for den Fare, der ligger i det, der her er foreslaaet. At det ærede Medlem ikke tror, at det kan skade, som han sagde, er mig ikke Betyggelse nok. Naar man staar overfor noget usikkert med Hensyn til et Skridt, der er af stor Betydning, i dette Tilfælde af stor økonomisk Betydning, skal man lade være at tage dette Skridt, naar der ellers ikke foreligger nogen bydende Nødvendighed for at gøre det, og det kan jeg ikke indse, at der gør.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at nu havde vi igen dette Forslag til at spøge paa Tingets Bord. Jeg vil sige, at hvis jeg troede paa Spøgelser, vilde jeg tro, at det ærede Medlem var et af disse Spøgelser fra Kampen i Firserne, en af dem, der stod op og talte for det „rené Land“. Det var de samme Ord, vi nu hørte, men heldigvis er der ingen, der tror paa Spøgelser mere, og derfor tror jeg ikke paa, at de Udtalelser, det ærede Medlem kom med om Forslaget, er Udtalelser, som vil faa nogen særlig stor Betydning i Agitationen mod Forslaget.

Mange af de Argumenter, det ærede Medlem fremførte, var jo i Virkeligheden